

**UCHWAŁA NR LVIII/805/2023
RADY GMINY SIEDLCE**

z dnia 29 czerwca 2023 r.

w sprawie rozpatrzenia petycji

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.), art. 9 ust. 2, art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870), Rada Gminy Siedlce uchwała, co następuje:

§ 1.

Postanawia się nie uwzględnić petycji z dnia 11.04.2023 r. wniesionej przez Mieszkańców Wsi Purzec w przedmiocie ochrony interesu publicznego mieszkańców wsi Purzec przez ograniczenie dopuszczalności lokalizowania ferm przy miejscach zamieszkania ludności.

§ 2.

Uzasadnienie stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Siedlce.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Andrzej Rymuza

Uzasadnienie

W dniu 25.05.2023 r. Starosta Siedlecki przekazał do Rady Gminy Siedlce petycję z dnia 11.04.2023 r. wniesioną przez Mieszkańców Wsi Purzec reprezentowanych przez _____, w sprawie ochrony interesu publicznego mieszkańców wsi Purzec przez ograniczenie dopuszczalności lokalizowania ferm przy miejscach zamieszkania ludności.

Petycja była przedmiotem posiedzenia Komisji Skarg Wniosków i Petycji, która po analizie petycji wniosła o jej nieuwzględnienie.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przyjęty Uchwałą Nr XXXIV/325/2005 Rady Gminy Siedlce z dnia 3 listopada 2005 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości: Strzała, Chodów, Purzec, Żytunia opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego Nr 269 poz. 8969 z dnia 09.12.2005 r., zmienioną Uchwałą Nr XXII/179/2012 Rady Gminy Siedlce z dnia 27 września 2012 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości: Strzała, Chodów, Purzec, Żytunia opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego z 2012 r., poz. 7291 z dnia 05.11.2012 r. w § 9 ustala przeznaczenie terenów oznaczonych symbolem MM jako tereny pod zabudowę mieszkaniową o funkcjach mieszanych – zabudowa zagrodowa i jednorodzinna z towarzyszącą funkcją usług nieuciążliwych.

Zgodnie z § 25 w/w planu miejscowego na terenach zabudowy mieszkaniowej, oznaczonych symbolami przeznaczenia MR, MM, MU, ML/Z wprowadza się całkowity zakaz:

- 1) lokalizowania przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko wymagających sporządzenia raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko lub dla których obowiązek sporządzenia raportu może być wymagany na podstawie przepisów odrębnych;
- 2) lokalizowania działalności prowadzącej do przekroczenia dopuszczalnych wielkości oddziaływania na środowisko poprzez emisję substancji i energii, w szczególności dotyczące wytwarzania hałasu, wibracji, promieniowania, zanieczyszczania powietrza, gleby, wód powierzchniowych i podziemnych;
- 3) prowadzenia dystrybucji takich towarów jak: gaz PLG, paliwa płynne i innych substancji szkodliwych;
- 4) zagospodarowania niezgodnego z przeznaczeniem, za wyjątkiem tymczasowego wykorzystywania terenów do produkcji rolniczej, ogrodniczej lub sadowniczej;
- 5) składowania jakichkolwiek odpadów i wytwarzania odpadów niebezpiecznych;
- 6) lokalizowania budynków w strefie ochronnej napowietrznych linii energetycznych wysokiego napięcia oraz w strefie kontrolowanej gazociągu wysokiego ciśnienia.

Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r. poz. 1839), do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się m. in.:

· chów lub hodowlę:

a) norek w liczbie nie mniejszej niż 105 dużych jednostek przeliczeniowych (DJP),

b) zwierząt innych niż wymienione w lit. a w liczbie nie mniejszej niż 210 DJP

- przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę zwierząt; współczynniki przeliczeniowe sztuk zwierząt na DJP są określone w załączniku do rozporządzenia.

Natomiast do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się m.in.:

· chów lub hodowlę zwierząt, inne niż wymienione w pkt 103 (w pkt 103 wymienia się chów lub hodowlę norek):

a) w liczbie nie mniejszej niż 40 DJP i mniejszej niż 210 DJP - jeżeli ta działalność będzie prowadzona:

- w odległości mniejszej niż 210 m od:

oterenów lub gruntów, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 27 lipca 2021 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków, tj. mieszkaniowych, rolnych

zabudowanych zajętych pod budynki mieszkalne, innych zabudowanych z wyłączeniem cmentarzy i grzebowisk dla zwierząt, zurbanizowanych niezabudowanych lub w trakcie zabudowy, rekreacyjno-wypoczynkowych z wyłączeniem kurhanów, pomników przyrody oraz terenów zieleni nieurządzonej niezaliczonej do lasów oraz gruntów zadrzewionych i zakrzewionych, nie uwzględniając nieruchomości gospodarstwa, na którego terenie chów lub hodowla będą prowadzone,

ozrealizowanego, realizowanego lub planowanego przedsięwzięcia chowu lub hodowli zwierząt innych niż norki, w liczbie nie mniejszej niż 40 DJP,

ona obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy,

b) w liczbie nie mniejszej niż 60 DJP i mniejszej niż 210 DJP - na obszarach innych niż wymienione w lit. a.

Definicję zabudowy zagrodowej zawiera § 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1225), który stanowi, że pod pojęciem zabudowy zagrodowej należy rozumieć w szczególności budynki mieszkalne, budynki gospodarcze lub inwentarskie w rodzinnych gospodarstwach rolnych, hodowlanych lub ogrodniczych oraz w gospodarstwach leśnych.

W związku z powyższym na terenach oznaczonych symbolem MM w w/w planie miejscowym mogą być realizowane budynki inwentarskie, które nie przekraczają wytycznych określonych w w/w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Ze złożonego przez Inwestora wniosku o wydanie zaświadczenia o zgodności zamierzonego sposobu użytkowania obiektu budowlanego z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wynika, że budynek inwentarski zlokalizowany na działce oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków nr 64 położonej w miejscowości Purzec będzie przeznaczony na chów do 40 DJP.

Przy uchwalaniu planu miejscowego istotne znaczenie mają zasady wynikające z Konstytucji: zasada proporcjonalności (art. 31 ust. 3 Konstytucji), zasada równości wobec prawa (art. 32 ust. 1 Konstytucji) oraz zasada równej ochrony prawnej prawa własności (art. 64 ust. 2 Konstytucji). Zgodnie z tymi przepisami, wszyscy są równi wobec prawa i mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne, a własność, inne prawa majątkowe oraz prawo dziedziczenia podlegają równej dla wszystkich ochronie prawnej.

Należy zauważyć, że w pobliżu działki oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków nr 64 położonej w miejscowości Purzec istnieją funkcjonujące budynki inwentarskie (kurniki), a w samej miejscowości na terenach również oznaczonych symbolem MM jest ich co najmniej kilka.

W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego wyjaśnia się, że „(...) wymóg proporcjonalności, zwany także zakazem nadmiernej ingerencji, oznacza konieczność zachowania proporcji pomiędzy ograniczeniem danego konstytucyjnego prawa lub wolności (czyli nałożonymi na jednostkę obciążeniami), a zamierzonym celem (pozytywnym efektem) danej regulacji prawnej. Wymóg proporcjonalności oznacza konieczność wyważania dwóch dóbr (wartości), których pełna realizacja jest niemożliwa.” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 października 2018 r., sygn. akt: II OSK 1966/18).

W odniesieniu do zasady równości wobec prawa i równej ochrony prawnej własności wskazuje się, że ochrona własności nie może być różnicowana ze względu na charakter podmiotu, któremu to prawo przysługuje, a jedynie ze względu na obiektywne okoliczności o charakterze przedmiotowym. Oznacza to, że ograniczenia w wykonywaniu prawa własności także mogą być skutkiem wyłącznie istnienia obiektywnych okoliczności. Tym samym zakres uprawnień podmiotów, którym przysługuje prawo własności nie może być różnicowany, jeżeli nie znajduje to uzasadnienia w zróżnicowanej sytuacji faktycznej dotyczącej przedmiotu prawa własności.

Zróżnicowanie korzystania z prawa własności w zakresie możliwości zagospodarowania nieruchomości w odniesieniu do właścicieli nieruchomości spełniających tożsame kryteria w obszarze objętym planem zagospodarowania oznaczałoby, że mogłoby dojść do naruszenia zasady proporcjonalności.

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób jego wykonywania, o tyle każde istotne ograniczenie prawa własności powinno znajdować swoje uzasadnienie i być przyjmowane z poszanowaniem reguł prawa, przy zachowaniu sprawiedliwej równowagi pomiędzy wymaganiami interesu publicznego a wymaganiami ochrony podstawowych praw jednostki.

Mając na uwadze powyższe, należy wskazać że nie zachodzą aktualnie przesłanki do wprowadzania zmian w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Zasadnym jest też wskazanie, że Gmina nie dysponuje uprawnieniami w zakresie wstrzymania ani ograniczenia prowadzonej działalności, poza zaistnieniem przesłanek określonych w art. 60 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221 z późn. zm.), tj. w razie powzięcia wiadomości o wykonywaniu działalności gospodarczej niezgodnie z przepisami ustawy, a także w razie stwierdzenia zagrożenia życia lub zdrowia, niebezpieczeństwa powstania szkód majątkowych w znacznych rozmiarach lub bezpośredniego zagrożenia środowiska w wyniku wykonywania tej działalności. Z treści petycji nie wynika natomiast, aby w/w przesłanki zaistniały. Gmina nie jest także uprawniona do dokonywania kontroli funkcjonowania zakładów prywatnych znajdujących się na jej obszarze. Tego typu uprawnienia przysługują wyspecjalizowanym służbom takim jak Państwowa Inspekcja Sanitarna, Państwowa Inspekcja Pracy, Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, Inspekcja Weterynaryjna oraz Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska. Co więcej, obecnie obowiązujące przepisy zapewniają natomiast pewne możliwości ochrony przed emisjami uciążliwych zapachów na gruncie przepisów prawa administracyjnego (np. ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska) oraz na gruncie przepisów prawa cywilnego (np. art. 144 kc).

W związku z powyższym Rada Gminy Siedlce postanowiła nie uwzględnić przedmiotowej petycji.